

Sygn. akt: I C 27/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marek Osowicki
Protokolant:	maszynistka Paulina Barwińska

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2016 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa I. G.

przeciwko M. B.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powódki I. G. na rzecz pozwanego M. B. kwotę 197,00 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. nakazuje ściągnąć od powódki I. G. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Czuchowie kwotę 46,00 zł (czterdzieści sześć złotych) tytułem kosztów sądowych.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 27/16 upr

UZASADNIENIE

Powódka I. G. wniosła przeciwko pozwanemu M. B. o zapłatę kwoty 1250 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 23.10.2015 r. z tytułu zwrotu zaliczki na dostawę i montaż okien oraz zwrotu kosztów uszkodzonego gumolitu. W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż 9.09.2015 r. zawarła z pozwanym umowę o wykonanie usługi budowlano-montażowej, której przedmiotem była dostawa i montaż dwóch okien. Powódka wpłaciła zaliczkę w kwocie 600 zł przy zawarciu umowy i drugą zaliczkę w kwocie 400 zł w trakcie montażu. Okna zostały źle wymierzone i wymagały sztukowania listew, obróbki zostały wykonane wadliwie, zastosowano niewłaściwą zaprawę, Parapet został źle osadzony, rusza się wobec czego powódka nie zgodziła się na montaż drugiego kompletu parapetów (wewnętrznego i zewnętrznego). Pozwany zignorował uwagi powódki przekazywane w trakcie montażu. Poinformowała też pozwanego o uszkodzeniu gumolitu w przedpokoju.

Pełnomocnik pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych podniosła. W uzasadnieniu sprzeciwu podniosła, iż strony łączyła umowa o wykonanie usługi budowlano-montażowej z 9.09.2015 r. Prawdą jest iż powódka wpłaciła tytułem zadatku kwotę 1000 zł . Montaż okiem rozpoczął się 19.09.2015 r. jedna z uwagi na uszkodzenie parapetu wewnętrznego w łazience prace nie zostały ukończone. Powódka tego samego dnia złożyła dodatkowe zamówienie na wykonanie dwóch parapetów zewnętrznych i 21.09.2015 r. został wykonany ich pomiar. Wykonanie dalszych prac miało nastąpić po wcześniejszym uzgodnieniu terminu z powódką. Pozwany nie miał możliwości skontaktowania się z powódką. W dniu 10.01.2015 r. doręczono powódce pismo pozwanego wzywające powódkę do ustalenia terminu wykonania kończących prac montażowych. W efekcie pozwany 8.10.2015 r. otrzymał pismo powódki o odstąpieniu od umowy. Pozwany 12.10.2015 r. zakwestionował odstąpienie od umowy i ponownie wezwał do wskazania terminu wykonania prac. Pozwany również zaprzecza by podczas wykonywania prac został uszkodzony przez niego lub jego pracowników gumolit w mieszkaniu powódki.

Sąd ustalił co następuje:

Powódka I. G. 9.09.2015 r. zawarła z pozwanym M. B. umowę o wykonanie usługi budowlano-montażowej, której przedmiotem była dostawa, demontaż i montaż dwóch okien za cenę 1200 zł .

(dowód: umowa o wykonanie usługi budowlano-montażowej k.5).

Powódka wpłaciła pozwanemu zaliczkę w kwocie 600 zł przy zawarciu umowy i drugą zaliczkę w kwocie 400 zł w trakcie montażu.

(bezsporne, nadto dowód wpłaty z 9.09.2015 r.k.5).

Pozwany 19.09.2015r. przystąpił do montażu okien, który nie został ukończony z winy powódki. W dniu montażu powódka nie zgłaszała uszkodzenia gumolitu w przedpokoju a w miejscu uszkodzenia nie były stawiane okna ani narzędzia.

(dowód: zeznania B. R. k. 44 od 00:52:44 do 01:12:44).

Powódka nie dopuściła do montażu parapetów i nie zgodziła się na dokończenie prac. Demontaż okna i słupka w łazience wykonał zięć powódki.

(bezsporne).

W dniu 6.01.2015 r. doręczono powódce pismo pozwanego z 29.09.2015 r. wzywające powódkę o pilny kontakt celem ustalenia terminu wykonania kończących prac związanych z montażem okien i parapetów oraz wstępną obróbką murarską. Pozwany nadmienił też, że prace zostały rozpoczęte w dniu 19.09.2015 i od tego czasu nie jest w stanie umówić się na zakończenie prac. Zastosowane w oknach poszerzenia i listwa pod parapetowa są standardowym wyposażeniem okna a nie elementami, które należy przed montażem usunąć.

(dowód: k.25 i 26).

W dniu 8.10.2015 r. pozwany otrzymał pismo powódki z 1.10.2015 r. o odstąpieniu od umowy wraz z żądaniem zwrotu kwoty 1000 zł z uwagi na wady montażu okien oraz poinformowała o uszkodzeniu gumolitu, którego wartość powódka wyceniła na kwotę 250 zł.

(odstąpienie od umowy k.5).

Pozwany pismem z 21.10.2015 r. doręczonym powódce 20.10.2015 r. przypomniał, że prace montażowe dwóch okien PCV wraz z parapetami wewnętrznymi nie zostały zakończone. W odpowiedzi na pismo powódki poinformował, że do montażu okien nie zastosowano listewek tylko listwę pod parapetową oraz profile poszerzające do okien. Podczas

montażu powódka nie informowała o jakichkolwiek uszkodzeniach wykładziny lub innych rzeczy. Uszkodzenia o których powódka pisze na pewno nie powstały podczas naszych prac montażowych. W dniu 21.09.2015 powódka dodatkowo zamówiła dwa parapety zewnętrzne, które miały być zamontowane podczas prac wykończeniowych. Pozwany jest gotowy zakończyć montaż okien w terminie, który wcześniej wspólnie ustalimy.

(dowód: k.23-24).

Powódka 2.09.2013 r. zakupiła między innymi wykładzinę PCV 1,5 m Grabo Maoń w ilości 9,150 m⁽²⁾ za kwotę brutto 200,39 zł.

(dowód: faktura k.8).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepisy art. 560 oraz 561 k.c. zawierają katalog uprawnień kupującego z tytułu rękojmi za wady rzeczy oraz kontraprawienia sprzedającego. Artykuł 560 §1 k.c. określa dwa uprawnienia – oświadczenie o odstąpieniu od umowy (które nie przysługuje kupującemu, jeżeli wada jest nieistotna – art. 560 § 4 k.c.) oraz oświadczenie o obniżeniu ceny (art. 560 § 3 k.c. stanowi, że obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady).

Artykuł 560 § 1 k.c. określa kontraprawienia sprzedającego: może on niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymienić rzecz wadliwą na rzecz wolną od wad albo wadę usunąć. Kontraprawienia te jednak nie przysługują sprzedawcy, gdy rzecz była już przez niego wymieniona lub naprawiana albo gdy sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

Artykuł 560 k.c. reguluje również dwa dodatkowe uprawnienia kupującego: żądanie naprawy rzeczy lub jej wymiany na wolną od wad. Według art. 560 § 2 k.c. sprzedający może zaproponować kupującemu naprawę rzeczy lub jej wymianę na wolną od wad (tak : Kodeks cywilny. Komentarz red. dr hab. Konrad Osajda 2017 wyd. 14).

Obecnie, po zmianach wprowadzonych przez ustawę o prawach konsumenta, uprawnienia inwestora z tytułu rękojmi za wady obiektu są zupełnie inaczej ukształtowane, Przede wszystkim uchylony został art. 637 k.c., w związku z czym do rękojmi za wady obiektu stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży.

Należy jednak podkreślić, że zgodnie z art. 560 § 4 k.c. inwestor nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada obiektu jest nieistotna. Ten przepis stanowi nowe rozwiązanie w ramach rękojmi przy sprzedaży. Należy jednak podkreślić, że zgodnie z art. 560 § 4 k.c. inwestor nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada obiektu jest nieistotna.

Wada jest istotna jeżeli nie pozwala na sprawne, normalne i niezakłócone funkcjonowanie wszystkich zespołów i elementów, pozwalających na właściwą i normalną eksploatację rzeczy zgodnie z jej przeznaczeniem lub parametrami techniczno-eksploatacyjnymi.

W rozpoznawanej sprawie stosownie do treści przepisu art. 6 k.c. ciężar dowodu, iż okna i ich montaż został wykonany wadliwie i że wada była istotna spoczywał na powódce.

W toku postępowania mimo, iż powódka zgłosiła w pozwie wniosek o przeprowadzenie opinii biegłego sądowego z zakresu stolarki okiennej PCV i obróbki okien PCV na okoliczność wadliwości wykonanych przez pozwanego robót i określenia, czy wady są istotne, i mimo że sąd dopuścił taki dowód uznając, iż niezbędne jest skorzystanie z wiadomości specjalnych biegłego, to na skutek nie uiszczenia przez powódkę zaliczki na wynagrodzenie biegłego sąd zobligowany był taki dowód pominąć.

Znamienne jest też, iż jak wynika z pism pozwanego z 29.09.2015 r. i 12.10.2015 r. prace montażowe okien i parapetów nie zostały dokończone, co potwierdza też dokumentacja fotograficzna przedłożona przez powódkę. Z wyjaśnień powódki wynika też, że nie dopuściła do montażu parapetów i nie zgodziła się na dokończenie prac a demontaż okna i słupka w łazience wykonał zięć powódki.

Ponadto aby uznać wadę okien za istotną powódka winna wykazać, iż okna nie nadają się do normalnego użytku, wykonanie ich montażu odbiega od przyjętych standardów.

W sprawie mimo ciężaru dowodu spoczywającego na powódce w ogóle nie wykazano by zamówione okna posiadały wady i by ich montaż był niezgodny ze sztuką budowlaną.

Powódka nie wykazała też by wady okien i ich montażu były istotne tj. by ich funkcjonalność, użyteczność lub wygląd w istotny sposób odbiegał od zawartej pomiędzy stronami umowy i obowiązujących standardów.

Pozwany zaprzeczył by okna miały wady fizyczne lub ich montaż następował niezgodnie ze sztuką budowlaną. Znamienne jest, iż powódka nie tylko nie wezwała pozwanego do usunięcia ewentualnych wad ale uniemożliwiła dokończenie montażu okien; wykonanie robót w całości.

W ocenie sądu powódka nie wykazała, iż okna lub ich niedokończony montaż były wadliwe a wady były istotne i by przysługiwało jej prawo odstąpienia od umowy.

Zdaniem sądu wiadomości specjalnych co do ewentualnych wad okien i ich montażu oraz stopnia nie może zastąpić oceną samej powódki czy jej znajomego.

Powódka w toku procesu nie wykazała również, iż uszkodzenia gumolitu w jej przedpokoju powstały z winy pozwanego i że koszt usunięcia uszkodzenia wynosi 250 zł.

W ocenie sądu nie zasługują na wiarę zeznania znajomego powódki S. P., iż zauważył, że jak pracownicy obracali okno to porwali gumolit koło łazienki w przedpokoju, bowiem są one sprzeczne z logicznymi zeznaniami byłego pracownika pozwanego B. R., iż w miejscu rozerwania nie były stawiane ani okna ani narzędzia a o uszkodzeniu dowiedzieli się na drugi dzień z telefonu powódki do pozwanego. Jeżeli świadek P. zauważył jak rzekomo podczas obracania okna miał rwać się gumolit, to winien niezwłocznie zwrócić na to uwagę pracownikom lub powódce, co byłoby naturalną i logiczną reakcją. Ponadto z wyjaśnień samej powódki wynika, iż najpierw był wkleśnięty gumolit a dopiero następnie rozerwany.

Dodatkowo powódka mimo, iż wskazywała w wyjaśnieniach, że musiała kupić gumolit na co ma rachunek, to jednak nie przedłożyła go do sądu i nie wykazała wysokości ewentualnej szkody związanej z uszkodzeniem gumolitu.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 560 k.c. i 415 k.c. a contrario oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W przedmiotowej sprawie strona pozwana jest stroną wygrywającą proces, jak również była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata. Wobec powyższego na koszty procesu składa się opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 180 złotych zgodnie z § 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.